

РЕШЕНИЕ

№ 6196

гр. София, 09.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6434** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на З. Д. Е., депозирана чрез адв. М., срещу Решение от 20. 01. 2020 г., постановено по НАХД № 4547/2018 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 9-ти състав, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/, серия К № 1231755, издаден от СДВР, с който на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на жалбоподателката е наложена глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата се излагат съображения за постановяване на съдебния акт в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяна на съдебното решение, както и отмяна на обжалвания електронен фиш.

В съдебното заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответникът - СДВР, отдел „Пътна полиция“, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП намира жалбата за неоснователна.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

В съдебното производство пред районния съд е установено от фактическа страна следното: На 20. 05. 2016 г. в 07. 38 часа в [населено място], по Околовръстен път, бензиностанция “Ш.-Б.” с посока от [улица] към [улица] при ограничение на скоростта 80 км/ч за населено място, въведено с пътен знак Б 26 и допълнен с пътен знак Е 24, се движил лек автомобил „Пежо 208“, рег. [рег.номер на МПС] със скорост на 110 км/час, като било установено превишаване на скоростта с 30 км. /ч. От наличните данни в СДВР било отразено, че моторното превозно средство е собственост на [фирма], но като негов ползвател е посочена З. Д. Е..

Нарушението било заснето със система за видеоконтрол SITRAFFIC E. 400, представляващо одобрен тип стационарна камера, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че санкционираното лице е осъществило състава на визираното административно нарушение и законосъобразно на същото е наложено наказание.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, съдът е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП /в редакцията, приложима към датата на нарушението – 20. 05. 2016 г./ предвижда, че установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Електронният фиш серия К № 1231755 съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика на когото е регистрирано МПС, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Поради това ЗАНН се прилага само за неуредените в закона случаи, какъвто по конкретния казус не е налице. В случая електронният фиш от формална страна притежава всички реквизити, необходими за неговата законосъобразност, поради което възраженията в

касационната жалба за допуснати нарушения относно съдържанието и при издаване на ЕФ са неоснователни.

Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Съгласно чл. 189, ал. 5, изр. 2 от ЗДвП в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.

От доказателствата по делото се установява, че електронният фиш серия К № 1231755 е издаден на З. Е., в качеството ѝ на ползвател на лек автомобил „Пежо 208“, рег. [рег.номер на МПС]. Същата не е представила декларация по реда на чл. 198, ал. 5 от ЗДвП, от която да се установи, че друго лице е управлявало моторното превозно средство по времето и мястото, отразени в електронния фиш, поради което и в съответствие с приложимите правни норми, законосъобразно е ангажирана нейната административнонаказателна отговорност.

Неоснователни са възраженията в касационната жалба във връзка с изтекли срокове по чл. 34 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН е неприложима по отношение на електронния фиш, като е свързана само и единствено с производството по издаване на наказателно постановление, започващо със съставянето на АУАН. Ако срокът по чл. 34 от ЗАНН имаше отношение към електронните фишове, датата на издаване на електронния фиш щеше да е задължителен негов реквизит. Различният подход при отношение приложимостта на чл. 34 от ЗАНН при издаване на АУАН и наказателни постановления, от една страна и при издаване на електронните фишове – от друга страна, е въпрос на законодателно разрешение, което не подлежи на преоценка от съда. Ето защо, липсват основания да се приеме, че електронният фиш е незаконосъобразен, поради неспазване на установените в чл. 34 от ЗАНН срокове.

С оглед на изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на електронния фиш, които налагат неговата отмяна, а нарушението е доказано от обективна и субективна страна, за което правилно е наложена глоба в размер на 100 /сто/ лева, съгласно чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

В оспореното решение е допусната очевидна фактическа грешка, изразяваща се в следното: в мотива и в диспозитива на съдебния акт посочено, че с Електронен фиш, серия К № 1231755, издаден от СДВР, на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, на З. Д. Е., ползвател на МПС – л.а. „Фолксваген ЦЦ“, рег. [рег.номер на МПС] е наложено административно наказание глоба в размер на 400 /четиристотин/ лева. В действителност, с Електронен фиш, серия К № 1231755, издаден от СДВР, на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, на З. Д. Е., ползвател на МПС – л.а. „Пежо 208“, рег. [рег.номер на МПС] е наложено административно наказание глоба в размер на 100 /сто/ лева.

Посочената очевидна фактическа грешка обаче не налага отмяна на обжалваното съдебно решение, тъй като не е ограничено правото на защита на санкционираното лице, след като изрично в диспозитива на оспореното съдебно решение правилно е

отразено, че се потвърждава Електронен фиш, серия К № 1231755, издаден от СДВР, с който на З. Е. е наложено наказание „глоба“. Безсъмнено е също така, че с посочения електронен фиш на З. Е. е наложено административно наказание глоба в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения, при постановяването от Софийския районен съд на обжалваното решение не са допуснати сочените в касационната жалба нарушения, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, както и такива по чл. 218, ал. 2 АПК, за които касационният съд следи служебно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид това и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20. 01. 2020 г., постановено по НАХД № 4547/2018 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 9-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.